

וישם שיה במתניו ויתאבל על בני ימים רבים
ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם
ויאמר כי ארד אל בני אבן שאלה יתן אתו
אביו והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפיטיפר
סריס פרעה שר הטבחים

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש עוד
איש עדלמי ושמו חזיה וירא שם יהודה בת איש
כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד בן
ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ויקרא
את שמו אונן ותסף עוד ותלד בן ויקרא את שמו
שלמה והיה בכדיב בלדתה אתו ויקח יהודה אשה
לער בכורו ושמה תמר ויהי ער בכור יהודה רע
בעיני יהודה וימתהו יהודה ויאמר יהודה לאונן בא
אל אשת אונן ויבם אתה והקם זרע לאונן
ידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל
אשת אונן ושזזת ארצה לבלתי נתן זרע לאונן
וירע בעיני יהודה אשר עשה וימת גם אתו ויאמר
יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אבן ער
גדל שלמה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאונן
ותלך תמר ותשב בית אביה וירבו הימים ותמת
בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גדי
צאנו הוא וחזרה רעהו העדלמי תמנתה ויגד לתמר
לאמר הנה זמין עליה תמנתה לנו צאנו ותסר בגדי
אלמונותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב
בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי
גדל שלמה והוא לא נתנה לו לאשה ויראה יהודה
ויחשבה לזונה כי כסתה פניה ויש אליה אל הדרך
ויאמר הנה לא אבוא אלך כי לא ידע כי כלתו
הוא ותאמר מה נתן לי כי הנה אלי ויאמר אנה
אשלח גדי עדים מן הצאן ותאמר אם נתן ערבוך
ער שלחך ויאמר מה הערבוך אשר ארתך לך
ותאמר דזתמך ופתיילך ומשך אשר בידך ונתן לך
ויבא אליה ותהר לו ותקם ותלך ותסר לעיניה
מעליה ותלבש בגדי אלמונותה וישלח יהודה את
גדי העדים ביד רעהו העדלמי לקחה הערבוך מיד
האשה ולא מצאה וישאל את אנשי מקמה לאמר
איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא
היתה בזה קדשה וישב אל יהודה ויאמר לא
מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה
קדשה ויאמר יהודה תקח לך פן למה לבח הנה
שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה ויהי כמשלש
חדשים ויגד ליהודה לאמר נתנה תמר כלתך